

maal om at ophæve Portofriheden. Jeg havde ikke antaget, at Regjeringen vilde see sig istand til at forelægge den forstkommende Rigsdag et Lovforslag i den antydede Retning, som vil være nødvendigt, ifald Portofriheden skulde ophøre til 1ste April 1852. Jeg hører nu imidlertid af den høitærede Finansminister, at Regjeringen dog maaffee nok vil være istand dertil, men jeg frygter dog for, at dette Lovforslag maaffee i enkelte Dele alligevel kan komme til at hugge Knuden over. Jeg har ogsaa en anden Uengsteligthed ved denne Sag, som er bleven udtalt af den høitærede Finansminister, at det ærede Udvalgs Indstilling, saaledes som den foreligger, affjærer Regjeringen Muligheden af, at lade enkelte Autoriteter eller enkelte Personer beholde Portofrihed. Jeg føler mig beroliget ved, at Regjeringen har sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, som tilstrækkeligt fremgaar af Motiverne, og jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil forandre denne sin Indstilling derhen, at der f. Ex. optages i Loven en Bestemmelse, at det nærmere ordnes ved Lov, hvorledes Portofriheden enten kan ophøre, nedfattes eller i det Hele bortfalde.

Finansministeren: Imod et saadant Forslag, som af den ærede Landsthingsmand er fremstillet, kan der naturligviis fra Regjeringens Side ikke være noget at erindre, hvis man maatte foretrække en udtrykkelig Udtalelse i Loven, fremfor den Udtalelse, som foreligger fra Regjeringens Side, at Regjeringen ikke blot vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, men at man allerede for længere Tid siden har sat den fornødne Correspondance i Gang, for at samle de fornødne Dplysninger. Men saa ønsker jeg rigtignok, at man ikke vil optage noget udtrykkeligt Tidspunkt for denne Forelæggelse; thi skjøndt jeg haaber, og har Grund til at haabe, at Sagen vil være moden til næste Rigsdag, saa er jeg dog altid meget bange for at give et bestemt Løfte, da jeg fremfor Alt er bange for at forelægge noget Umodent. Da jeg har Ordet, skal jeg blot i Anledning af hvad et af Udvalgets Medlemmer, den 3die Landsthingsmand for 3die Landsthingskreds (Wesfely) bemærkede, nemlig at §11 i Udfæstet, som be-

stemmer Postvæsenets Generet, dog selv indeholder Undtagelser fra den almindelige Regel, tillade mig at ytre, at det netop er i Modsetning til denne Paragraph, jeg troer, at en saadan Udtalelse, som af Udvalget er foreslået med Hensyn til Portofriheden, vil være mindre heldig. Thi medens § 11 ganske rigtigt hjemler Postvæsenet Generet i meget almindelige Udtryk, saa indeholder den samme § 11 til samme Tid, som den i Loven søger at udtale, hvorledes denne Generet er beskaffen, i selve Paragraphen de Undtagelser fra denne Generet, som skulle finde Sted. Men det er netop Ulykken med den Udtalelse, som Udvalget vil have optaget, at det kun optager den almindelige Regel, at der ingen Portofrihed eller Portonedsettelse skal finde Sted, uden at den opstiller Undtagelserne derfra, og uden at den for Dieblirket seer sig istand til at gjøre Forslag til de Undtagelser, som kunne være uønskede og hensigtsmæssige.

Orsted: Jeg føler mig vel ikke kaldet til i Almindelighed at ytre Noget om denne Sag, der er af saa særdeles forviklet Natur, da jeg ikke har haft Leilighed til at sætte mig ind i alle de Forhold, hvorom der er Spørgsmaal, og derfor de fleste Bemærkninger, jeg kunde have at gjøre og var nogenlunde sikker paa, kun vilde være Redaktionsbemærkninger, som jeg ikke tillægger en saadan Betydning, at jeg vil opholde Thinget dermed. Imidlertid kan jeg ikke undlade i Anledning af det nu omhandlede Forslag af Udvalget at gjøre nogle Bemærkninger. Spørgsmaalet om Ophævelse eller dog betydelig Indskrænkning af de gjældende Portofriheder har ofte forhen været forhandlet, og jeg erindrer, at for en Tid, som jeg sætter mellem 20 og 30 Aar tilbage, har Postdirectionen været meget ivrig for at faae Portofriheden aldeles ophævet, eller idetmindste Forordn. af 17de Juli 1779, der betydeligt indskrænkede den, sat i fuld Kraft, saa at de Udvidelser, der vare gjorte ved senere Anordninger, skulde ganske for den største Deel ophæves. Det fandt imidlertid Modstand i de forrige Collegier. — Forfaavidt jeg havde med Sagen at bestille, fandt det mere Modstand, end jeg for min Deel vilde have gjort derimod. Jeg kan dog ikke Andet end være